

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Confessionibus Ritè ac fructuosè excipiendis Doctrinas
tam generales, quàm speciales ad varios Hominum Status
accomodatas complectens**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Remedia contra Superbiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49251](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49251)

specialiter sunt secuta proponere, quæ proinde Confessarius in memoria habere debet. Quia verò junioribus Sacerdotibus non semper ad manū sunt, & ut supradicta remedia particulatim distinctius cognoscant, atque adeo facilius applicare possint in eorundem gratiam pro quovis vitio capitali (ad hæc enim cætera ferè revocantur) similia remedia annotare placeat.

Remedia contra Superbiam.

I. Sæpe perpendere jubeat, quàm abominabilis DEO sit superbia. Id colligere poterit tum ex S. Scriptura ubi dicitur, abominatio est Domino omnis arrogans; tum ex SS. Patribus, ex quibus S. Chrysostomus dicit: Nihil longius nos ab amore DEI abducit, nihil tam facile in gehennam intrudit, quam superbiæ insania: tum ex pœnis, quibus DEUS superbos castigavit, præcipuè Luciferum, Pharaonem, Nabuchodonosorem, Holofernem, Aman, Clericum, qui fulgureo ense percussus est, quia falsam dixit esse sententiã illam: Omnis qui se exaltat, humiliabitur: Simonem de Torniacò, qui quia scientiã suã nimium inflabatur, horribili plagâ percussus est, & omni scientiã privatus. Eliam Vicariam Ordinis S. Francisci, qui superbiã suã Angelum fugavit, & omnino appetavit: & tandem Eremitam, qui in agone constitutus Latronem sese prætulit, & damnatus est, uti legitur in Spec. Exemp. d. 9. tum denique ex genere furti, quod committit, furatur enim DEO rem pretiosissimam, quam soli sibi reservavit (alteri enim, inquit, gloriam meam non dabo) furatur Imperatori Regi ac Domino, furatur inspicienti, furatur rem sacram & ad solum DEUM pertinentem, furatur post veniam, non semel, sed sæpius concessam.

II. Jubeat meminisse, quid fuerit, quia sperma fœtidum: quid sit, quia vas stercorum: & quid futurus sit, quia vermium; hoc remedio Angelus Liffardum à superbiæ temptatione liberavit, uti videre est in Spec. Exemp. d. 8 ex 27.

III. Indaget causas superbiæ, & ostendat, quàm exiguam habeat causam inde superbiendi. Hinc si ob divitias superbiat, quærat ipsum, an putet, cum justè superbiat, aliquis Princeps Quæstoris aut Thesaurarii officium commiserit: vel qui jam laqueum in collo haberet ad suspendium futurum: vel cui cum aliis per lutum incedenti plus lutum

fordidæ terræ adhæreret? vel qui præ aliis difficilem aditum ad aulam regiam, & beneficia ibidem capienda haberet? atqui hæc omnia, uti ex S. Scriptura colligitur, divitibus accidunt, & incidunt enim in laqueos diaboli, & in multa nociva desideria, quæ homines mergunt ad interitum, & difficile ipsis est introire in regnum cælorum. Si ob formæ elegantiam superbiat, quærat, an putet justam causam superbiendi esse, si vas stercoreum pulchro colore, aut vestibus pretiosis ornetur? aut si sepulchra, quæ intus plena sunt fœtore & ossibus mortuorum, exterius eleganter depicta & dealbata appareant? atqui his vas & sepulchris formosi similes sunt. Huc poterit fœditas Isabellæ Reginæ Hispaniæ de mortuæ conducere, quæ Borgiam Ducem Gandiæ movit, ut deserto mundo Religionem ingrederetur. Si ob scientiam quis efferatur, quærat illum, an judicet, eos Concionatores vel Professores meritò superbiere, qui totam concionem, vel lectionem de verbo ad verbum ex alieno Authoris libro descripserunt, & publicè declamarunt, vel dictârunt? atqui omnis scientia humana ex libro increato Sapientiæ Divinæ desumpta est. Aut, an judicet, eos Populos, quibus sol citius aut plenius oritur, aut qui lumine ab alio accepto, iterum lumen illud alteri communicant, meritò se aliis præferre: tales autem sunt homines docti, qui illam duntaxat scientiam habent, & alijs tradunt, quam à DEO acceperunt. Suadetur, ut legatur ex Thom. Kemp. l. 1. c. 2. & illa sententia præ cæteris bene perpendatur: quanto plus & melius scis, tanto gravius inde judicaberis, nisi sanctius vixeris. Si ob dignitatem superbit, quærat, an caminus meritò superbiere putet ex eo, quòd altiores sint reliquis domus partibus? aut Actorem, si mutatis vestibus Personam Principis agat? an navis à tempestate & fluctibus liberior sit, si speciosum Aquilæ aut Victoriæ titulum habeat? an major sit dignitas apud Mendicos (quales sunt omnes homines) in honore & æstimatione esse, quàm apud DEUM? hæc omnia autem viderit in Magnates convenire. Adde, quòd honores qui illis exhibentur, non referantur ad illorum Personam secundum se spectatam, sed quatenus DEUM repræsentant. Unde dicere sibi deberent, quòd quondam Agaso mulo Isidis Deæ statuam portant, & quòd homines coram se in genua proci- dere videret, superbiienti, latus ejus baculo tundens dixit: Non

Non tibi, sed Ipsi, honor iste defertur. Denique si ex sanctitate oriatur superbia, quærat, an is, qui centum milliarum lentorum deberet Principi & unicum tantum obolum solvisset, merito superbiret? atqui si omnes actus Sanctorum eliceremus, nec obolum quidem solvissemus juxta ipsius Christi testimonium dicentis: Cum feceritis omnia, quæ præcepta sunt vobis, dicite, Servi inutiles sumus. Item quærat, an merito superbiret Adolescens, qui ex mille constructionibus suarum sine solæcismo fecisset? atqui ex mille operibus nostris unum navo caret.

IV. Hortetur, ut Christum Crucifixum semper ob oculos habeat, & quasi dicentem audiat: Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde.

Remedia contra Avaritiam.

I. Jubeat considerare malitiam avaritiæ; nam avaritia nihil est scelestius, teste Ecclesiastico, & juxta S. Paulum avaritia est simulacrorum servitus. Item radix est omnium malarum cupiditatum, quam quidam appetentes erraverunt in fide; & inferuerunt se doloribus multis. Tales inciderunt in laqueos diaboli, ut experti sunt infelix Judas, Giezi, & Euzebius ille; cujus cor post mortem inventum est in arca, ut & ille, qui pecuniam lenti in asperam devorans suffocatus est: item Reginerus Misniæ Episcopus, qui in cubiculo inventus est mortuus ruptis cervicibus thesauro suo incubans. Item dives, cujus anima à nigris Equitibus ad tartara raptata est.

II. Considerare jubeat vitæ brevitatem, illaque Christi verba sibi applicare: Stulte, hæc nocte animam tuam reperet à te, & quæ parasti, cujus erunt? an non stultus esset, qui in Indiam proficiscens, & mox reversurus, ibi palatia extruere, aliásque opes, quas inde auferre non liceret, congereret? an si totus esset in iis opibus comparandis, quas sciret in patria nihil æstimari? an non stultus foret Viator, qui itinere suo prope absoluto de magno viatico cogitaret? atqui hæc omnia avari faciunt.

III. Hortetur ad veras divitias, scilicet bona opera & virtutes, comparandas; quas neque fures effodiunt, nec tunc demolitur, nec ærugo consumit; quæ ad omnia sunt utilis, quibus vera beatitudo & regnum cæleste emitur; quæ faciunt